

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Nationaltidende

10 JUN 1939

skriver den

Norsk Erstatnings- Krav til Danmark for Fangsthytter

Oslo, Onsdag. R. E.

I FØLGE „Nationen“ har Udenrigsministeren tilstillet **Halvard Devold** Meddelelse om, at de Erstatningskrav, der var fremsat for de Fangsthytter, som blev ødelagt paa Østgrønland i Fjor, nu vil blive fremmet. Kravet vil blive fremsat gennem den norske Legation i København. Paa Forespørgsel af Bladet udtaler Devold, at Hytterne nu vil blive genopbyggede, hvordan det end gaar med Erstatningskravet.

Tidens Tegn nr. 158.
11 juli 1939.

FORHANDLINGER MED DANMARK om ERSTATNING FOR DE NORSKE FANGSTHYTTER på Sydøst-Grønland?

Forlydender om at danskene forlanger at nordmennene skal opgi sine fangstrettigheter.

Forhåpentlig lykkes det allikevel den norske og den danske regjering å nå frem til en rimelig ordning.

Det vakte adskillig forbauselse og forbitrelse da det blev kjent at eskimoene på Sydøst-Grønland ifjor hadde revet ned de derværende norske fangsthytter, ødelagt hyttenes inventar og satt sig i besiddelse av de norske fangstfelter. Forbauselsen blev ikke mindre, da eskimoene oplyste, at de „hadde fått lov“ til dette av den danske bestyrer der oppe, — skjønt man naturligvis allerede fra begynnelsen av hadde hatt litt vanskelig for å tro det mulig,

at eskimoene hadde handlet helt på egen hånd.

Hallvard Devold innrapporterte det passerte til både handels- og utenriksdepartementet, så snart han kom hjem fra Grønland og anmodet regjeringen om å gjøre forestillinger hos den danske regjering i sakens anledning med krav om erstatning for den skade som var forvoldt, og at man dro omsorg for at lignende ikke gjentok sig i fremtiden. Det har imidlertid gått meget tregt med

de to norske departementers arbeid med saken. Men nu er man, efter hvad Tidens Tegn har bragt i erfaring, endelig kommet så langt, at saken er tatt op til undersøkelse. Vi håper derfor det fra nu av blir gjort all mulig fortgang. Det gjelder nemlig her interesser som er langt større enn verdien av de ødelagte fangsthytter og deres inventar. Det er grunn til å frykte for, at den danske aksjon som blev satt (Forts. side 10).

avtale skal begynne, bli stillet overfor en fullbyrdet kjensgjerning, og danskene kan toe sine hender og anføre, at spørsmålet Sydøst-Grønland nu er kommet i en helt annen stilling enn før ved eskimoenes egen aksjon. Man tør derfor gå ut fra som en selvfølge, at både det norske handels- og utenriksdepartement er opmerksom på den fare som her truer de norske fangst- og næringsinteresser og tar de forholdsregler som er mulig for å verne disse.

Den dansk-eskimoiske aksjon ifjor er et eklatant brudd på gjeldende avtale. Derom kan det ikke herske ringeste tvil. Det kan ikke anføres skygge av rettsgrunnlag for denne optreden. Det er derfor utenkelig, at den danske regjering har billiget aksjonen. Man må regne med at regjeringen vil sette de smarte herrer som her har vært på ferde på plass så snart den gjennom den norske regjering blir gjort opmerksom på sakens sanne sammenheng.

Det har vært nevnt, at det fra dansk side underhånden allerede skulde være tilbudt erstatning for de ødelagte hytter, men under forutsetning av, at nordmennene opgav sine fangstrettigheter på Sydøst-Grønland. Vi har vanskelig for å tro, at noe slikt forslag kan være selv bare antydning. Men skulde det tross alt virkelig være så, vil det naturligvis være utenkelig at den norske regjering godtar en slik ordning.

13!

7. Jule Tidens Tegn nr. 158.
11 juli 1939.

ro, og resultatet
30 års tukthus.
anklageren for-
Bestetro delta-
n, mens forsva-
frikjent. Det vil
ke var aktiv del-
n, men hadde le-
levnedsmiddelfor-

tatt under festlige former når de
kommer til Oslo igjen. Byarkitek-
ten har fått i oppdrag å utsmykke
byen. Det blir fremmøte av regje-
ringen, og statsminister Nygaards-
vold vil holde en velkomsttale som
overføres til publikum gjennom
høttaleranlegg. På vegne av byen
vil ordfører Trygve Nilsen ønske

stert og
„Det var e
ning, men
tjeneste“,
fikk beskje
ene offe
ved

dingene må for- Syd Tyrol innen imer.

ag, den 10. juli.
ederlandsk Tele-
ler at flere utlen-
og Syd-Tyrol, de-

riblandt mange hollendere har fått
ordre av de italienske myndigheter
om å forlate Italia innen 24 timer.
Nederlands sendemann i Roma prø-
ver å finne en løsning på dette
spørsmål.

Det var en
se som igår i
portert fra N
søsken, en ugi
Lars Stensmyr
Inger på 69, va
lagt sig søndag
av sin 19 år g
de hadde feste
Gutten trodde
mange penger
kjent at de al
skillinger i ba
Ranet sku
koste mennesl
gamle kvinnen
Drammens syk
nen derimot k
om å komme

igang med eskimoene som statister,
tar sikte på intet mindre enn å dri-
ve nordmennene bort fra Sydøst-
Grønland. Spørsmålet om fangst-
rettighetene her var nemlig sterkt
i forgrunnen under forhandlingene
om den nuværende Grønlands-avtale
allerede i 1924. Det blev i den dan-
ske presse da ført et meget kraftig
sprog mot at Sydøst-Grønland skul-
de trekkes inn under avtalen. Dette
blev altså allikevel gjort. Hvis det
derimot ikke nu blir protestert mot
den dansk-eskimoiske aksjon der
oppe, vil jo nordmennene, når for-
handlingene om den nye Grønlands-
avtale skal begynne, bli stillet over-
for en fullbyrdet kjensgjerning, og
danskene kan toe sine hender og an-
føre, at spørsmålet Sydøst-Grønland
nu er kommet i en helt annen still-
ing enn før ved eskimoenes egen
aksjon. Man tør derfor gå ut fra
som en selvfølge, at både det norske
handels- og utenriksdepartement er
opmerksom på den fare som her
truer de norske fangst- og nærings-
interesser og tar de forholdsregler
som er mulig for å verne disse.

Den dansk-eskimoiske aksjon
ifjor er et eklatant brudd på gjel-
dende avtale. Derom kan det ikke
herske ringeste tvil. Det kan ikke
anføres skygge av rettsgrunnlag for
denne optreden. Det er derfor
utenkelig, at den danske regjering
har billiget aksjonen. Man må reg-
ne med at regjeringen vil sette de
smarte herrer som her har vært på
ferde på plass så snart den gjennom
den norske regjering blir gjort op-
merksom på sakenes sanne sam-
menheng.

Det har vært nevnt, at det fra
dansk side underhånden allerede
skulde være tilbudt erstatning for
de ødelagte hytter, men under for-
utsetning av, at nordmennene opgav
sine fangstrettigheter på Sydøst-
Grønland. Vi har vanskelig for å
tro, at noe slikt forslag kan være
selv bare antydning. Men skulde det
tross alt virkelig være så, vil det
naturligvis være utenkelig at den
norske regjering godtar en slik ord-
ning.

113!

Offisielt nr. 9.

6 januar 1939.

Hr. Angmagssalik: — 3 — dansk — 1939.

Ejnar Mikkelsen og nedrivningen av de norske fangsthytter.

Av dosent Fridtjov Isachsen.

Da Hallvard Devold i høst kom hjem fra Sydøst-Grønland, hvor han i henhold til Østgrønlands-avtalens paragraf 4 fornyet norske fangstrettigheter på visse strekninger, kunde han berette at han hadde truffet sammen med ca. 160 eskimoer som var flyttet sydover fra Angmagssalik, og at disse uten videre hadde tillatt sig å rive ned en del norske fangsthytter. Da nordmennene ved flere anledninger påtalte dette, svarte eskimoene alltid bare med å henvise til Ejnar Mikkelsen, kolonibestyreren i Angmagssalik og inspektør for de østgrønlandske eskimoer, og på en slik måte at Devold og hans folk fikk inntrykk av at Mikkelsen hadde opfordret eskimoene eller gitt dem tillatelse til

å ta sig selv til rette på de norske stasjoner.

Disse tildragelser blev gjengitt i den danske presse, men full klarhet over sammenhengen fikk man ikke av det som da blev skrevet og episoden har hos oss efterlatt en viss utrygghet om den danske administrasjons rolle i dette lille arktiske nedrivnings-felttog. Imidlertid, denne usikkerhet kan tenkes å skyldes en ren misforståelse, og hverken i Danmark eller Norge er der vel nogen som ønsker å holde stridsfølelser ved like på et sånt grunnlag. Derfor bør kaptein Mikkelsen komme frem med en redegjørelse.

Her i Norge ser vi med stor sympati på eskimoene i deres hårde kamp for tilværelsen på sine karrige

polarkyster. Vi forstår også vel at eskimoene fra Angmagssalik kan ha behov for å spre sig på kysten. De har i de senere år i altfor høy grad klumpet sig sammen i selve Angmagssalik-distriktet, hvor de ikke har kunnet ernære sig ordentlig og er blitt svekket av sykdommer. Herom skriver dr. Arne Høygaard i Nordisk Medisinsk Tidsskrift 1938:

«Arbeidet mot tuberkulosen i Angmagssalik må på grunn av de særegne forhold og befolkningens mentalitet føres på ganske andre fronter enn her hjemme. I Angmagssalik led ca. 10 pct. av befolkningen av sikker lungetuberkulose, ved boplassene kun ca. 1.5 pct. Der finnes kun ett eneste virkelig effektivt middel mot tuberkulosen i Angmagssalik: Decentralisasjon. Midlet har dessverre bare teoretisk verdi for så vidt som utviklingen går i motsatt retning, befolkningen øker sterkt og fangsten avtar følgelig. Men andre foranstaltninger har meget betinget verdi og blir langt kostbarere».

Disse forhold er selvsagt også inspektør Mikkelsen fullt klar over. Hvorfor han da i oktober straks rykket ut med en erklæring om at flytningen sydover ikke skjedde på hans opfordring, forefaller noget uklart. Det vilde jo ha været for-

Dette har imidlertid ikke med nedrivningssaken å gjøre. Heller ikke betyr det noget om de norske hytter til dels var i mindre god stand. Intet av alt dette kan gi eskimoene rett til å forgripe sig på nordmennenes eiendom, noget de forøvrig synes å ha gjort rent systematisk. Devold beretter at allerede før han forlot Grønland var følgende hytter fjernet: Finnsbu, Grønli, Gnisten, Porten, Huset, Vika og Eidet; videre var Øyhuset og minst to bistasjoner syd for Umanak revet ned.

Våre spørsmål blir derfor følgende: Har eskimoene av inspektør Mikkelsen fått tillatelse eller opfordring til å nyttiggjøre sig de norske fangsthytter som de vilde? Har inspektøren før utflytningen været klar over at dette vilde skje, uten å foreta sig noget for å sikre annenmanns eiendom? Har inspektøren undlatt å instruere de utflyttende om at sydøstkysten inngår under Østgrønlandsavtalen og hvad dette innebærer?

Dette er ikke noget angrep på kaptein Ejnar Mikkelsen, bare en opfordring til ham om å gjøre sitt til å bringe full klarhet i denne sak så snart som mulig, til gagn for alle parter.

Fridtjov Isachsen.

Oftuprosen Nr. 9.
6 januar 1939.

Hr. Høegsbo, 18. januar 1939.

Et portrettgalleri som svært
er malerier av de fleste
ligger begravet i kjeller-
kapellet vis a vis Røros
så av overstiger Mathias
å være død 18. desem-

Volqvarts Brun forteller
toriker, overlærer H.
var utlært som orga-
blev ansatt som orga-
te efter sin far i 1721.

Ha

sin

*Vi

sin

1738

verk

død

Little
med

No

alle

Hauge

bør på

Men

oplysen

sunds

rekorde

enn 30

enn i E

100 år

blev

er.

tjenstfullt av Mikkelsen om han
hadde opfordret angmagssalikerne
til å flytte ut.

Dette har imidlertid lite med ned-
rivningssaken å gjøre. Heller ikke
betyr det noget om de norske hytter
til dels var i mindre god stand.
Intet av alt dette kan gi eskimoene
rett til å forgripe sig på nord-
mennenes eiendom, noget de for-
øvrig synes å ha gjort rent systema-
tisk. Devold beretter at allerede før
han forlot Grønland var følgende
hytter fjernet: Finnsbu, Grønliå,
Gnisten, Porten, Huset, Vlka og
Eidet; videre var Øyhuset og minst
to bistasjoner syd for Umanak re-
vet ned.

Våre spørsmål blir derfor føl-
gende: Har eskimoene av inspektør
Mikkelsen fått tillatelse eller op-
fordring til å nyttiggjøre sig de
norske fangsthytter som de vilde?
Har inspektøren før utflytningen
været klar over at dette vilde skje,
uten å foreta sig noget for å sikre
annenmanns eiendom? Har inspek-
tøren undlatt å instruere de ut-
flyttende om at sydøstkysten inngår
under Østgrønlandsavtalen og hvad
dette innebærer?

Dette er ikke noget angrep på
kaptein Ejnar Mikkelsen, bare en
opfordring til ham om å gjøre sitt
til å bringe full klarhet i denne sak
så snart som mulig, til gagn for
alle parter.

Fridtjov Isachsen.

Førsteds posten

27 okt. 1938,

Torsdag den 27. oktober 1938

Førsteds posten

Danskene gjør eski- moene til banditter.

Eskimoene er vanligvis et barnslig naturfolk, uten særlig forbryterske anlegg. De har nu vært under danskene i alt for lang tid og som man kunde vente med slike læremestre så utvikler eskimoene sig i en lite bra retning.

Hallvard Devolds rapporter om eskimoiske bander, som har herjet de norske fangstfelter viser at det er på tide at Norge nu forlanger tilbakelevert Grønland. Vi har ingen interesse av at eskimoene får den danske tyvenatur i blodet.

Vi går ut fra at den norske stat ikke uten videre kan la passere at eskimøer under dansk ledelse får herje de norske fangstfelt. Det bør være slutt på den tid da danske embedsmenn skaltet og valt med norske eiendeler efter forgodtbefinnende.

Vi må kreve at danskene slutter med å lære grønlenderne op til å bli banditter. Det er norsk land det gjelder og vi kan ikke rolig se på at de innfødte blir danskpreget i for stor grad. Foreløbig ligger landet formelt under Danmark, men det er norsk land.

Den tid vil nok komme da danskene blir jaget fra Grønland av den norske ungdom, som krever at Norge skal ha hvad Norges er.

R. W. H.

'A. B. C' m: 48

28 okt. 1938.

NORDISK ENIGHET

DET ER DANMARK, og ikke Norge, som lider av et «Grønlands-kompleks». Norske fangstfolk kan knapt røre sig i grønlandske egne for danskene skriker op om overgrep mot deres eiendomsrett. Og det er ikke bare nordmenn som må lide for dette hysteriet, færøyingene er utsatt for det samme.

En eiendomsrett, eller overhøihet, som var bedre fundert i god samvittighet, vilde være mere sparsom med skrikene.

Sist var det en avis som kaller sig «Kristelig Dagblad» som var ute med ryktene om norske overgrep. Det kristelige blad kunde fortelle om norsk okkupasjon av nye fangstområder på Øst-Grønland, «hvor danskene har uomtvistelige rettigheter». Det danske selskap Nanoks direktør erklærte at det norske fremstøt var ulovlig, så meget mere som ekspedisjonen på forhånd skulde ha avgitt en erklæring om ikke å drive fangstvirksomhet.

Faktum er at vi i følge Øst-Grønlandsavtalen har rett til å ta i besiddelse land til fangstvirksomhet, og denne spesielle ekspedisjon har hatt den uttrykkelige hensikt å etablere fangstvirksomhet i nye områder.

* * *

OMTRENT SAMTIDIG kommer Hallvard Devold hjem fra Sydøst-Grønland, hvor han i sommer har fornyet den annekasjon av en del fangstdistrikter, som overenskomsten forplikter til hvis våre rettigheter skal gjelde. Men det viste sig at dette norske fangstområde nå var besatt av eskimoer, som hadde revet ned de norske fangst-

folks hytter og bygget egne boplasser i stedet.

Læge Arne Høygaard, som mener å kjenne eskimoene, hevder i «Aftenposten» at de neppe har hatt noen ond hensikt, — «de har en annen opfatning av eiendomsrett enn vi nordmenn».

Den danske inspektør for Øst-Grønland, Einar Mikkelsen, har altså efter noen tids ophold på Grønland, tilegnet sig eskimoenes opfatning. For det er han som har sendt eskimoene avsted for å praktisere retten.

* * *

DEVOLD HAR AVGITT en noiaktig beretning om det som er skjedd. Det dreier sig her hverken om hysteri eller rykter. Hvad foretar så den norske regjering sig til beskyttelse av norske interesser? Den foretar sig akkurat det makeiligste, ingenting.

Hvad danskene mangler i ro, har altså vi, ved regjeringen, til overmål. Mens de skriker op omkring innbilte overgrep, ser vi i taushet på veritable overfall. Det kan således synes som dansk og norsk opfatning av eiendomsrett allikevel ikke er så forskjellig: det som er dansk skal være dansk; det som er norsk skal bli dansk.

Vi skal nok bli brødre på det.

'Friden Tegen' m. 249.
26 okt. 1938.

Utvilsomt hensikten at eskimoene skulde kolonisere Skjoldungen på Grønland.

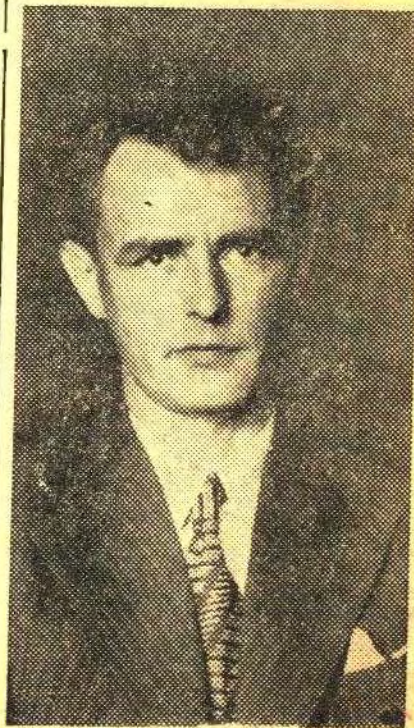
De hadde slått sig ned i fire partier med åtte telter på hver boplass, forteller Devold.

Men „Rundehorn“ kom såvidt tidnok til å fornye den norske konsesjon

Devold vil sende utførlig innberetning til departementet om danskenes disposisjoner.

Devold-ekspedisjonens hovedkvarter fotografert i 1932.

Hallvard Devold.

reparere en primus. Vi trodde det var noe som de hadde hatt med sig nord fra Angmagsalik, men siden viste det sig at det var en av våre egne primuser, som var tatt fra en av våre hytter. Vi trodde først at inspektør Mikkelsen hadde noe arbeid han vilde ha utført i disse trakter og at det var derfor at eskimoene var kommet nedover, men senere begynte jo det hele å gå op for oss. De var noen strålende naturbarn og jeg tror ikke at de var sig egentlig bevisst at de gjorde noe galt. Hver gang vi skulde forsøke å forklare dem at de ikke opførte sig riktig, svarte de bare „Mikkelsen, Mikkelsen“.

forholdene på de nordlige stasjoner. Vi blev unektelig forbauset da vi kom til Finsbu og ikke fant noen hytter i det hele tatt. Det var ikke et bord tilbake. De hadde gått meget omhyggelig frem for ikke å skade trematerialer. Således hadde de med omhu trukket ut hver eneste spiker. Materialene hadde de flyttet med sig tvers over fjorden og brukt det til gammene sine. Også seks bistasjoner var sporløst forsvunnet. Men som sagt tror jeg at de har handlet i god tro. Det var til og med en eskimo som på kartet viste oss, hvor de forskjellige hyttene våre var blitt flyttet. Da vi kom til den nordligste stasjonen

skjønte vi at de nok ikke hadde regnet med at vi skulde komme tilbake dit, for vi så eskimokvinner som flyktet opover fjellet med barne på ryggen.

DEVOLD TROR ESKIMOENE ER SENDT NEDOVER TIL DE NORSKE OMRADER I POLITISK HENSIKT.

Mange av eskimoene var utstyrt

med remingtonrifler og flere steder blev vi hilst med salutt fra geværene, første gangen vi hørte skytingen trodde vi det var forliste (Forts. s. 10)

Alesund, 25. okt.
I eftermiddag kom dampskibet „Rundehorn“ med Hallvard Devolds Grønlandsekspedisjon til Alesund efter å ha vært borte i temmelig nøiaktig 100 døgn. De hadde ruskevær på overfarten fra Island, forteller Hallvard Devold til Sunnmørs-posten, og fartoiet måtte ligge et helt døgn på været. Man søkte først inn til Kristiansund og gikk derfra imorges.

i røde kapper og dessuten var de utstyrt med en mengde danske flagg.

I Umanakfjorden hadde vi daglig besøk av eskimoere. I Dronning Marias Dal hadde vi lagt ut ruser i elven for å fange laks. Her begynte grønlenderne å fange laks nedenfor rusesperringene med sine spyd. Vi forsøkte å forklare dem at dette var galt, men de svarte bare „Mikkelsen, Mikkelsen“.

Devold-ekspedisjonens hovedkvarter fotografert i 1932.

Alesund, 25. okt.

I eftermiddag kom dampskibet „Rundehorn” med Hallvard Devolds Grønlandsekspedisjon til Alesund efter å ha vært borte i temmelig nøyaktig 100 døgn. De hadde ruskevær på overfarten fra Island, forteller Hallvard Devold til Sunnmørs-posten, og fartøiet måtte ligge et helt døgn på været. Man søkte først inn til Kristiansund og gikk derfra imorges.

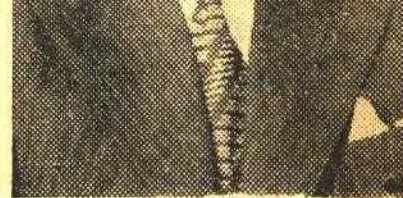
Hvad angår de eskimoere som hadde slått sig ned i Skjoldungdistriktet som vi nådde akkurat tidsnok til å fornye konsesjonen er det utvilsomt hensikten at de skal kolonisere distriktet, forteller Devold. Det var ca. 25 voksne kajakeroere, en hel del halv voksne gutter og resten kvinner og barn. Det var fire partier med åtte telt på hver boplass. De hadde nytt utstyr og alle var ensartet klædt

i røde kapper og dessuten var de utstyrt med en mengde danske flagg.

I Umanakfjorden hadde vi daglig besøk av eskimoere. I Dronning Marias Dal hadde vi lagt ut ruser i elven for å fange laks. Her begynte grønlenderne å fange laks nedenfor rusesperringene med sine spyd. Vi forsøkte å forklare dem at dette var galt, men de svarte bare „Mikkelsen, Mikkelsen”. Sproget var helt uforståelig for oss, så det gikk mest på fingertegn og geberder. Eskimoene var ømbord og fikk mat hos oss og vi byttet bort sukker mot ferskt kjøtt som de hadde rikelig av.

**ESKIMOENE BARE STRÅLENDE
NATURBARN SOM BARE IKKE
FORSTOD SIN HANDLEMÅTE.**

En dag kom en av dem ombord og vilde ha maskinisten vår til å

Hallvard Devold.

reparere en primus. Vi trodde det var noe som de hadde hatt med seg nord fra Angmagsalik, men siden viste det seg at det var en av våre egne primuser, som var tatt fra en av våre hytter. Vi trodde først at inspektør Mikkelsen hadde noe arbeid han vilde ha utført i disse trakter og at det var derfor at eskimoene var kommet nedover, men senere begynte jo det hele å gå op for oss. De var noen strålende naturbarn og jeg tror ikke at de var sig egentlig bevisst at de gjorde noe galt. Hver gang vi skulde forsøke å forklare dem at de ikke opførte sig riktig, svarte de bare „Mikkelsen, Mikkelsen”.

**IKKE ET BORD TILBAKE AV
DE NORSKE HYTTER I FINSBU
MED BISTASJONER.**

Vi hadde tenkt å dra på kveitefiske på bankene, da vi fant at det måtte være opportunt å undersøke

like, Habemann, Tyskland, Plo
Italia, Braine, Belgia of Brusta

Tunge tanker.

En dag føler en plutselig på kroppen, at johotakk, nå har vi vinteren! Høsten strekker sig tilsynelatende enda vakkert inn i vinterhalvåret, men kroppen er vår eneste gyldige almannakk og den sier at nå er Moder Jordsvinget inn mot den kalde, døde døden. En står og stirrer vemodig på sine vesle haveflekk. Lenge har jorden prøvet å holde sig varm og levende, og det har såmen spiret litt under de avklippede stauder. En enslig anemone står og stirrer sig forundret omkring, fordi hun er kommet på feil årstid. Men en morgen er jorden plutselig blitt fremmed og udeltagende. De små strantene og de svarte bladene som stikker op fyller en med forbausende likegyldighet. Forbi er forbi.

Derimot merker en at varmen begynner å fordele sig på feil måte i kroppen. Det er et ubedragelig tegn på våknende influensa. Begivenhetene flimrer forbi en under influensaens synsvinkel, og et sted nede i underbevisstheten tror man at hele statspolitiet ligger og jager den arme Gudbrand Berge opefter Valdresflyen bare for å holde varmen.

Det er også et ubedragelig tegn på at vinteren har satt lås og slå for ens instinkter at folk på gatene begynner å bli påfallende stygge og grå i ansiktet. Denne tilstand arter sig slik at man er dyrt og hellig forbitret over at man er stygge damer skulde en aldri for ha sett selv i denne fæle byen. Men ta det med ro. Det blir nok bedre når desember kommer, og vinteren får sin hjemlige og intime tone, — når det faller snefnugg i pannehår og i sølvevskinn. Vi går med andre ord inn i den ufordrageligste årstid, la oss tro at den slett ikke er så lang, selv om det føles som en er blitt angrepet av uhelbredelig alderdom.

Aretino.

NON LIQUET.

De spanske effekter man strides om, henligger ennå og venter på dom. Barcelona og Franco er like spente på resultatet. Enn om vi sendte løseret dit hvor det kom ifra, adresse: Regjeringen, Spania.

J. Fabrijcius.

Utvilsomt hensikten

(Forts. fra side 1)

fangstfolk helt til vi opdaget sammenhengen. I det hele vilde vi ikke blitt forsinket, understreket Devold, hvis vi ikke hadde funnet det nødvendig å gå tilbake til de nordlige stasjoner for å undersøke forholdene etter at vår mistanke var blitt vakt.

— Har det tidligere bodd eskimoer i Skjoldungsdistriktet?

— Ja engang i tiden har det bodd eskimoer der, men da vi kom dit var det ikke andre boplasser enn en gammel ruin i Umanakfjorden. Herfra flyttet visstnok de siste i 1807. Ellers tror jeg nærmest at det er av politiske grunner de nu er sendt nedover for å kolonisere distriktet. En annen ting er det at eskimoene nok godt vilde kunne livnære sig i disse distrikter, men da måtte man først lære dem å utnytte de fiskerikdommer som utvilsomt er her. Her er jo både torsk, kveite, håkjerring, sel og mink i farvannet utenfor og godt med laks i elvene.

FISKE-EKSPEDISJONEN SVARTE IKKE TIL FORVENTNINGENE, — EFTER DEN VENDING SAKENE TOK.

Resultatet av vår tur svarte ikke til forventningene. Vi fikk 4000 kg. laks og kveitefisket blev det jo ikke anledning til å drive efter den vending som sakene tok. Foruten de to tidligere kjente lakseelver fant vi flere nye vassdrag og ved et av dem — syd for Umanakfjorden bygget vi en ny hytte hvor for øvrig eskimoene spurte om lov til å bo. Men forholdet er at vi hadde for lite erfaring og var for lite lokalkjente. Men nu vet vi adskillig mere og jeg er ikke i tvil om at man med gunstig resultat kan drive rasjonelt laksefiske og kveitefiske der borte. Vi hadde satt vår lit til laksenøtene, men det viste sig at det var stener i elvemunningene, så laksen smatt unda, når vi skulde snurpe noten sammen. Med ruser opnådde vi langt bedre resultater. Jeg tror for øvrig også at det er mulighet for å drive lønnsom minkefangst med basis i land, hvis fartøiet er utstyrt med kjølerum.

DEVOLD VIL SENDE UTFØRLIG BERETNING TIL DEPARTEMENTET.

Det var en merkelig følelse for oss å ligge der borte og høre i radioen om alle forberedelser som blev truffet for å hente oss hjem, og for dem hjemme måtte det selvfølgelig se ut som om det var nødvendig. Vi er svært takknemlig for det som blev gjort og en kort tid så det også ut til at det skulde bli påkrevd. Det var en stor feil at vi ikke hadde radiosender, men vi kunde jo ikke vite at dette med eskimoene skulde forsinke oss slik.

— Hvilket skritt kommer De nu til å ta?

— Jeg kommer til å sende en fylldig innberetning om det som har hendt til departementet, så får vi se om det kan gjøres noe.

Skipper Melbøe forteller at isbelteet ikke var bredere enn at man hadde et utmerket overblikk når man gikk 5—600 meter op i fjellet. Vi tok ingen risiko hverken for skib eller mannskap og det gikk fint. Det er for øvrig noen enestående havneforhold der borte, det finnes ikke maken i hele Norge. Innløpet er så grunt at det er så vidt fartøiet kan komme inn, mens derimot isen blir liggende utenfor.

„Rundehorn” gikk i ettermiddag til Langevåg.

Nationaltidende
23 okt 1938

Nationaltidende for 14 okt 1932

Devold havde Ret!

Østgrønlanderne har brugt norske Husmaterialer til deres Jordhytter

NORSK Telegrambyrå har modtaget en udførlig Beretning fra Hallvard Devold om „Rundehorn-Ekspeditionen“. Han fortæller, at man kom til Finnsbu, den tidligere Radiostation, den 25. Juli. En Sværm Kajakroere og 8 Konebaade med Kvinder og Børn kom Ekspeditionen i Møde paa Bopladsen. Der var ialt 160 Eskimoer fra Angmagssalik. Alle Fartøjerne var rigt flagsmykkede.

Flere Smaahytter væk

Ved Vaktsbu i Umanagfjorden var der 40 Eskimoer. „Vi fik at vide, at de skulde bosætte sig i Distriktet, fortæller Devold. Da vi saa efter, viste det sig, at flere Smaahytter var forsvundet. Grønlanderne havde absolut ingen Træmaterialer og ventede aabenbart blot paa, at vi skulde drage bort. Vi skulde begynde Fiskeri efter Helleflynder paa Bankerne udenfor. Vi mente imidlertid, at vi burde undersøge de nordlige Stationer igen og gik atter til Finnsbu. I Havnen mødte vi to Konebaade, ligeledes flagsmykket og lastet med Materiel, Husgeraad og Kul. Huset var forsvundet, vi forkla-

rede Eskimoerne, at dette var galt, men de paaberaabte sig Inspektør Einar Mikkelsen. Huset var genopført ved Flosundet. Her var ogsaa bygget en Jordhytte, opført af Materialer fra Smaahytterne, og Radiomasterne var kappet og brugt som Tag. Alle Hytterne i Norddistriktet var forsvundet, og Materialet var brugt til Jordhytter paa en Ø.“

Fra Grønlands Styrelse oplyses overfor Ritzaus Bureau, at Kaptajn Ejnar Mikkelsen, der for Øjeblikket er paa Rejse, endnu ikke har afleveret Rapport til Styrelsen. Han har blot, som tidligere oplyst, meddelt, at Eskimoerne paa eget Initiativ er rejst til deres gamle Bopladser, fordi Fangstforholdene omkring Angmagssalik var daarligere.

Stridende mod Traktaten

Ret skal være Ret, og det ser unægtelig ud til, at de norske Klager denne Gang er berettigede. Hvis Østgrønlanderne har anvendt norske Husmaterialer, er det naturligvis stridende mod Traktaten, saaledes at Nordmændene har Krav paa Erstatning efter almindelige Erstatningsregler. Noget helt andet er, om Nordmændene gør klogt i at rode alt for meget op i disse Sager. Kan hænde, at det blev Danskerne, der mødte med de største Krav, hvis Forholdene paa hele Østkysten skal gøres op.

Denne Tildragelse viser imidlertid, hvor uforsvarligt der i denne Sag er handlet mod Landets gamle Befolkning, Østgrønlanderne. Da det egentlige Angmagssalikomraade ikke kan lade sin stadig voksende Befolkning, drager den driftigste Del af Fangerne, som Tilfældet har været i umindelige Tider, Syd over til deres gamle Overvintringssteder paa ca. 61 n. Br. Ikke desto mindre hjemler Grønlands-Traktaten Nordmændene Ret til at slaa sig ned her, saaledes at Samkvem med denne primitive Befolkning, som for blot et Par Menneskealder siden befandt sig paa et rent Stenalder-Kulturtrin, kan foregaa ganske frit og uhindret. I Spørgsmaalet Sydøstgrønland, hvor Danskerne, før Traktaten oprettedes, er de eneste, som har gjort en Indsats, er der unægtelig handlet utilgiveligt letsindigt fra dansk Side.

Tidens Tegn nr. 246
22 okt. 1938

TIDENS TEGN lørdag 22. oktober 1938

Utenriksminister Koht og dosent Hoel om Devolds klager over danskernes opførelsen

Devold må gi innberetning til departementet, erklærer utenriksministeren.

Hoel er ikke i tvil om, at der foreligger et brudd på Grønlands-avtalen.

De uttalelser Hallvard Devold er fremkommet med i sin redegjørelse til Norsk Telegrambyrå inneholder som man vil ha sett meddelelser om at danskene har optrådt på de norske fangstområder på en sådan måte, at det ikke kan betegnes som annet enn brudd på Grønlandsavtalen, idet flere norske hytter er revet ned og tatt bort og radiomastene kappet og brukt som takåser. Da Devold foreholdt for grønlendingene at slik fremfart var ulovlig, svarte disse med å henvise til Ejnar Mikkelsen, der som bekjent var kolonibestyrer i Angmags-

salik og overvintret der oppe fra ifjor til i år.

— Hvis disse opplysninger er riktige må det vel fra norsk side foretas et eller annet for å hindre gjentakelser? henvender Tidens Tegn sig til bestyreren av Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser, dosent Hoel.

— Det er selvfølgelig ingen grunn til å tvile på Devolds opplysninger, svarer hr. Hoel. Og det er soleklart, at slik adferd er brudd på Grønlandsavtalen. Først og fremst må naturligvis den forvoldte skade erstattes. Hva det videre

skal foretas blir det regjeringens sak å avgjøre.

— Hvor store verdier kan det dreie sig om?

— Det tør jeg ikke ha noen mening om. Men det er jo en besværlig affære å transportere materialer fra Norge til Grønland.

UTENRIKSMINISTEREN ER MEGET FORBEHOLDEN.

— Vil det fra regjeringens side bli foretatt noe i sakens anledning? spør vi derpå utenriksminister Koht.

— Det kan jeg ikke svare på. Jeg har ennå ikke læst Devolds be-

retning. Dessuten kan vi selvsagt ikke bygge bare på en avismeddelelse. Hvis Devold vil at departementet skal foreta sig noe, så må han naturligvis sende innberetning hit. Saken vil da bli undersøkt.

— Men hvis det virkelig foreligger brudd på Grønlandsavtalen, kan vel ikke regjeringen undlate å foreta sig noe?

— Jeg har hatt et prinsipp, som jeg fremdeles søker å leve efter. Og det er ikke å svare på hypotetiske spørsmål! Jeg kan forresten i denne forbindelse minne om, at danskene på sin side også beskylder Devold for å ha optrådt i strid med Grønlandsavtalen. Jeg tør imidlertid ikke ha noen mening om de forskjellige påstander hverken i den ene eller den andre retningen, slutter utenriksministeren.

De danske beskyldninger mot Devolds ekspedisjon for å ha optrådt i strid med Grønlandsavtalen er allerede forlengst blitt imøtegått av sekretær John Glæver uten at en eneste dansk røst har tatt til gjennmæle. Ifølge statsminister Staunings egen tolkning av Grønlandsavtalen synes også saken her å være klar: intet er å legge Devold til last!

Lofoten Tidende
26 Okt. 1938.

Devold vil reise erstatningskrav for de ødelagte fangst- hytter.

Lofoten Tidende
26/10 1938

Alesund, 26. oktober.

(Sp.) N. H. og S. T.s korrespondent hadde igår en samtale med Halvard Devold, som forteller at det er store muligheter for fangst og fiske ved Sydøst-Grønland. Thor Iversen har påvist torsk og kveite og håkjerring på bankene utenfor Sydøst-Grønland, og likeledes har Finn Devold påvist rike lakseforekomster i elvene og de samme fiskesorter i fjordene på Sydøst-Grønland.

Da «Rundehorn» gikk ut av isen var den til stadighet fulgt av flokker av småhval, hvorav man antok det vesentlige å være minke. Man så også en god del botlenose. På bankene utenfor Skjoldungen tok den engelske kveiteekspedisjon «Arctic Prince» for et par år siden 400 tonn kveite.

Selve Skjoldungen er dårlig kartlagt, forteller Halvard Devold.

Han fant flere nye elver og likeledes fant man vann på opptill 1 mils lengde. Man fant også flere nye fjorder. Således viste det seg at det går en stor fjord inn gjennom selve øya Skjoldungen.

Halvard Devold erklærer at man vil gi en innberetning til departementet og forlange erstatning for den skade som eskimoer har forvoldt på fangsthyttene og materiellet på Sydøst-Grønland og for tap man lider fremover ved at eskimoene blir boende der. Vi vil kreve vår rett til fangst og fiske beskyttet, sier Devold, og vil dessuten gjøre danskene ansvarlig for det tap vi har lidt ved å måtte bli så lenge der borte. Man vilde nemlig kommet ut den 8. august, da man var ferdig med fisket, men på grunn av hyttenes tilstand måtte man se over fangstfeltet en gang til, og da man et par døgn etter var ferdig med dette, hadde isbaksen gått sammen om land igjen. Derefter blev man altså liggende 6 uker før man endelig kom ut. Man kom ut ved Kap Molkte, hvor ekspedisjonen også kom inn i juli måned.

Tidens Tegn nr. 242
18 okt. 1938.

Under Tiden

Statsminister Stauning har holdt foredrag, hvor han igjen tok avstand fra militærpolitisk samarbeid i Norden. I samme retning har hans partifelle, folketingsmann Frisch, nettop uttalt sig. Å hevde nøytralitetspolitikken og samtidig å kreve felles nordisk militærpolitikk, er en umulighet, sa hr. Frisch. „Disse to standpunkter er uforenlige”.

Det bemerkelsesverdige er at både hr. Stauning og hr. Frisch slo fast, at Danmarks forsvar måtte bringes i orden. Det danske sosial-demokratiske gamle avvæbningslinje er altså definitivt forlatt, til fordel for prinsippet om væbnet nøytralitet. Det samme prinsipp er imidlertid knesatt både av Sverige, Finland og Norge, og det er ikke mulig å se hvilken uoverensstemmelse det skulde være mellom dette og militærpolitisk samarbeid i Norden. Det er ikke noe av de skandinaviske land som har tenkt på å føre en aktivistisk militærpolitikk, og når spørsmålet om samarbeid har vært reist, har det selvfølgelig ikke hatt noen annen hensikt enn i fellesskap å trygge den felles nøytralitet.

Hallvard Devolds beretning om eskimoenes overfall på norske fangsthytter på Østgrønland viser forevrigt

at det norsk-danske samarbeid i første rekke burde konsentrere sig om endelig å få løst et innbyrdes mellomværende. Våre utenrikspolitiske spisser, som vet på en prikk hvordan man skal løse kompliserte internasjonale konflikter — som dessverre løses uten at de blir spurt — kunde vise verden et eksempel ved å billegge en gammel nordisk tvistesak.

I norske øine er Grønlandsspørsmålet ikke endelig avviklet i og med Haagdommen. Vårt Stortings kom-

REVUE SPORT

ET SIKKERT SKUDD -
ET RIKTIG VALG:
REVUE SPORT

DET POPULÆRE SPORTSUR

Stål herre	kr. 75,00
Chromnikkel herre	65,00
Stål dame	80,00
Chromnikkel dame	70,00

Føres av Deres urmaker

VOKT DEM FOR EFTERLIGNINGER

Revue Sport har nytt verk.

Tidens Tegn nr. 242
18 okt. 1938.

ntrengende
het. — Han
effekten,
heten, han
motiver og

odige begl.
rteller Mar-
den gode
Hans kraf-
e østlands-
m ypperlig.
Aftenposten.

IS
SON
rdene
n for
.

kr. 10.00.

OUG

aften" som tør påregne stor interesse. Foredragsholderen er direktør Otto Jung, Berlin, og tema er: Entwicklung der deutschen Werkstoffe und ihre Bedeutung im Welthandel.

mentar til denne uheldige avgjørelse fastslår uttrykkelig dette. („Fortids urett, som det skulde være fremtids sak å bote"). Så sant dette ikke er ment som munnsvær, må jo noe gjøres. Hr. Koht skulde kjenne til denne Stortingets enstemmige uttalelse (forfattet av hr. Hambro) og han skulde også vite at Grønlandsavtalen snart løper ut.

I en tid hvor alle grenser revideres, og fortids urett gjøres god igjen (og kanskje vel så det) skulde det i det fredelige og demokratiske Norden ikke volde noen vanskelighet å få Grønlandssaken ut av verden. Danmark kjenner Norges følelser, og vil av forskjellige grunner nu neppe motsette sig en smule rettferdighet. Chamberlain måtte ta fly til Hitler i Berchtesgaden. Hr. Koht kan gå ombord i „Peter Wessel", og hans gode venn Stauning vil møte ham på den andre siden av sundet.

I alle større byer blev det under krigen utarbeidet brosjyrer om luftangrep og delt ut blandt befolkningen. Politimesteren i Paris, leser jeg, på så personlig at en slik brosjyre blev eksponert til samtlige byens innvånere.

Det har visstnok lenge vært arbeidet med et lignende tiltak her i Oslo, men nu er det kanskje så trygt, at det ikke blir trykt.

Trotter.

Saa spiller vi Scenerne igennem uden Kamera. Jeg har taget en Scene indtil 20 Gange. Selve Indspilningen stopper vi, naar 1. Akt er færdig, og lader saa Skuespillerne se sig selv paa Filmen. Det er en udmærket Maade at rette Fejl i Spillet paa.

Naar jeg saa har overvaaget Tilklipningen, er der ikke mere, siger Frank Lloyd beskedent.

Hvorfor ingen danske

Film?

Hvorfor sender De for Resten ingen danske Film til U. S. A.? Vi faar dog czechiske, og de danske behøver da ikke at være daarligere, hvis vi sætter engelsk Tale til.

— Har De set en dansk Film?

— Nej, men jeg har haft en behagelig Rejse.

Ottwa.

ar ikke og ungdommelige Pænter, i originale Modeller og elegante Kopier fra eget Atelier lige fra Kr.

58⁰⁰

**Konfektions
Huset**

KUN: NØRREBROG.112

Alle skal prøve — alle skal smage

**Toms PORØSE
KORAL
Chokolade**
Stor 25 ØRE
FLØDE og LET BITTER

Køb **Ford**
paa Raadhuspladsen

Junior, Last & Varevogne
leveres omgaaende

SCANIADAM
C.12123

50 Aars Fødselsdag

25 Aars Jubilæum

Barnedaab - Sølvbryllup

Jeg har det vægtige Sølvstøj
til enhver Festgave,
og saa er det billigere.

Sølvmedemester W. Green,
Krystalgade 16, Hj. af Fiolstræde
Kristen Bernikowsq. 4, Hj. af Citygade

Devold i Behold, straks nye Rumlerier om Østgrønland

Norske Klager over, at et i Sydøstgrønland

„annekteret“ Distrikt er besat af 160 Grønlændere

SENT i Gaar Nat indløb der til Oslo et Telegram fra den savnede norske Fangstleder **Hallvard Devold**, som meddelte, at han Aftenen før med sit Skib „Rundehorn“ var ankommet til Dyrefjord i Island. „Alt vel. Tilbagekald Hjælpeekspeditionen“, sluttede Telegrammet.

Der har saaledes ikke været Grund til at nære Ængstelse for Fangstekspeditionen, som man frygtede var forlist oppe i Egnene omkring Franz Joseph-Fjorden, hvortil det var Meningen at dirigere Hjælpeekspeditionen paa „Polaris“.

Ikke saa snart var denne glædelige Meddelelse indløbet, før den efterfulgtes af de traditionelle norske Østgrønlands-Rumlerier. Herom udsendtes allerede i Formiddagstimerne en større Bulletin fra Oslo. Det er Docent **Hoel**, der saaledes maa være vendt hjem fra sit Nürnberg-Besøg, som atter fører Ordet.

„160 Grønlændere har nedrevet vore Hytter“

Telegrammet lyder:

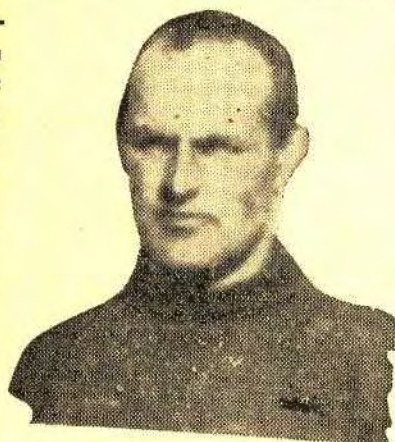
Oslo, Torsdag. RB.

Docent **Hoel** oplyser paa Norsk Telegrambyraas Henvendelse, at Svalbard-Kontoret har modtaget følgende Telegram fra **Devold**:

„Rundehorn“ ankom til Grønland d. 24. Juli. Annektionen fornyet inden 28. Juli. Distriktet er besat af 160 Grønlændere, som efterhaanden har nedrevet vore Hytter og bygget 4 nye Bopladser efter Ordre af **Ejnar Mikkelsen**. Sidste 6 Uger blokeret af Ismasserne.“

Første Anneksion i 1931—33

Dette Telegram om Annektion referer sig til den Annektion, som **Devolds** Ekspedition foretog 1931—33, fortæller Docent **Hoel**. **Devold** rejste hjem 1933, og hvis Annektionen ikke blev fornyet, inden 5 Aar var gaaet, blev Distriktet frit. Hytterne blev besøgt sidste Gang 28. Juli 1933, og Annektionen er altsaa foretaget inden Fristens Udløb.

Hallvard Devold.

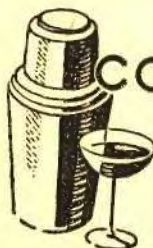
De Bopladser, som Danskerne har anlagt, er bygget i Distriktet efter Opfordring af **Ejnar Mikkelsen**, der fungerer som Inspektør for Østgrønland. Det er paa Hjemturen, at **Devolds** Ekspedition er blevet opholdt i Isen.

Dette Telegram om Østgrønlænder-

Annektion paa Dansk og paa Norsk ikke det samme

„Naar der tales om Anneksion, skal det sikkert ikke forstaaes bogstaveligt efter dansk Opfattelse af dette Ord. Der sigtes sikkert blot til den Adgang, som ved Traktaten mellem Norge og Danmark i 1924 skabtes til

at tage Grund i Besiddelse til visse Formaal. Denne Brugsret bortfalder nemlig, naar Besidderen eller hans Fuldmægtig ikke har indfundet sig paa Stedet i 5 paa hinanden følgende Aar. Det er derfor det siges, at An-

COCKTAIL-RECEPT

$\frac{1}{2}$ Senior Service Gin 43 % pr. $\frac{1}{2}$ Fl. 11.00
 $\frac{1}{2}$ Vermouth, Luzatto $\frac{1}{4}$ Ltr. 3.50
 $\frac{1}{2}$ — . Ampelea, dry „ $\frac{1}{4}$ Ltr. 4.00

KJÆR & SOMMERFELDT

KGL. HOF-VINHANDLER

GL. MØNT 4

TELEFON 11.305

neksjonen er fornyet inden 28. Juli, idet Hytterne angives at være besøgt sidste Gang den 28. Juli 1933.

Hvorledes dette forholder sig, kan der ikke siges noget om, førend efter nærmere Undersøgelse, saa meget mere, som der ikke siges noget om, hvad det er for Lokalteter, det drejer sig om.

Fangstforholdene vanskelige sidste Aar

Med Hensyn til de grønlandske Bopladser, der tales om, da erklærer Inspektør Ejnar Mikkelsen, som for en Uges Tid siden kom hjem efter et Aars Ophold i Angmagssalik, at der ikke hverken efter Ordre eller Opfordring fra ham er foretaget nogen Bosættelse; men Fangstforholdene har det sidste Aar været meget vanskelige i Angmagssaliks nærmeste Omegn, og af den Grund er nogle Familier i Sommer flyttet Syd paa, antagelig til Egnen omkring Tingmiarmiut og Akorninarmiut, hvor de, saa langt tilbage som Kendskabet til disse Egne gaar, har haft Vinterfangstpladser.

Inspektør Mikkelsen mener, at Flertallet af disse Familier har haft Huse staaende dernede fra tidligere Ophold, og der har saaledes næppe været Tale om Oprettelse af nye Bopladser.

Nogen større praktisk Værdi kan Spørgsmaalet vel ikke have for Nordmændene, naar de paagældende Lokalteter ikke har været besøgt af dem i 5 Aar."

Den ulykkelige Grønlands-Traktat

DA de 160 Østgrønlandere, som Nordmændene beklager sig over, først næste Foraar vender tilbage til Hovedkolonien, er det indtil videre ganske ugerligt at faa nærmere Rede paa, om der overhovedet er andet Grundlag for Beskyldningerne end den velkendte norske Klikkes Trang til at lave Østgrønlandsk Reklame. Danske Fangstfolk, hvis Brugsrettigheder daglig uidsættes af Nordmænd i Nordøstgrønland, har sikkert betydelig mere Grund til at gøre Ophævelser, da det heroppe drejer sig om reelle Fangstinteresser, hvor store eller smaa disse saa er. I Sydøstgrønland gælder — bortset fra Grønlandernes Fangst — dette slet ikke, og Nordmændenes Ophold i disse Egne har da ogsaa hidtil

indskrænket sig til — politiske Formaal!

Den ulyksalige Grønlands-Traktat af 1924 hjemler imidlertid Nordmænd uhindret Adgang til Egnene uden for det snævre Angmagssalik-Distrikt og derved er der foreløbig intet at gøre. Noget andet er, at alle, der er inde i Forholdene paa Syd-Østkysten, altid har betragtet denne Bestemmelse som ganske uholdbar for ikke at bruge et stærkere Udtryk. Nordmændene har hvad bl. a. Frithiof Nansen i sin Tid var large nok til at indrømme, aldrig haft mindste Fangstinteresse paa selve denne Kyst. De har knap nok sat deres Fod dér, før de fik deres noksom bekendte Annektionslyster. Derfor var det i 1924 ganske uforvarligt at aabne Østgrønlandernes ældgamle Fangstdistrikter for fremmed Invasion, saa meget mere som kun Danmark har gjort en reel Indsats i disse Egne.

dl.

Slesvig-Ligaens Aarsmøde

„Vor Grænse er baseret paa Retfærdighed“

SLESVIG-LIGAEN holdt i Aftes Aarsmøde i Studenterforeningens store Sal, der var fyldt til sidste Plads. Formanden, Kaptajn H. Boeck, aflagde Aarberetning, hvorefter det fremgik, at Ligaen havde haft en smuk Fremgang, ca. 500 Medlemmer, i de sidste Aar.

Derefter talte Seminarlærer Claus Eskildsen, Tønder, om „Vor Ret i Belysning af andre Grænsespørgsmaal“.

— Der har, sagde han, bredt sig en dyb Skuffelse og Ængstelse i de smaa Lande paa Baggrund af den sidste Tids Begivenheder. Vi maa drage Lære af Udviklingen og gøre os klart, at vort Mindretal. Spørgsmaal er en Landssag. Vort Grænsespørgsmaal adskiller sig fra andre, fordi den nuværende Grænse er baseret paa Retfærdighed, og vi maa stadig have Lov til at tro, at Ret vil sejre over Magt.

Seminarlæreren gav derefter en historisk Oversigt til Belysning af Nationalitetsproblemerne.

Skolebestyrer Svend Johannsen, Slesvig, holdt et interessant og belærende Lysbilledeforedrag om Sydslesvig, og den stemningsfulde nationale Aften sluttede med Afsyngelsen af „Konger-nes Konge“.

som ikke blev opstillet som Kystbatterier ved Øresund, beskæftiger stadig mange forsvarsinteresserede i dette Land. Man har ikke kunnet føle sig tilfredsstillet ved Forsvarsministerens Henvisning til økonomiske og taktiske Overvejelser, der skal foregaa i Aarevis, mens der ikke bliver gjort noget som helst for Københavns Forsvar, der dog er Kernen i dansk Forsvar.

Som Hollands Kystbefæstning

Naar Forsvarsministeren har henviset til, at Kanonerne vilde være meget kostbare at opstille, og at man derfor kunde finde en bedre Anvendelse for Penge til Forsvarsformaal, saa henviser der fra sagkyndig Side til, at Opstillingen vil kunne foretages for ca. 1 Million Kr. Den Opstilling, der da bliver Tale om, svarer nøjagtigt til Opstillingen af de hollandske Kystsikringsbatterier, som er Nerven i Hollands Kystbefæstning. Endvidere har Tyskland ved Østersøen opstillet Batterier paa akkurat samme Maade, som man har foreslaaet i Forbindelse med de 14 Kanoner fra „Herluf Trolle“ og „Olufert Fischer“.

Vil man yderligere ofre Luftartilleri-Batterier i Forbindelse med Kystbatterierne, kan det hele maaske komme paa en Sum, der svarer til Bygningen af en Torpedobaad — og som Forholdene ligger, mener sagkyndige Officerer, at Kystbatterierne vil være af lige saa stor, om ikke større Værdi end en Torpedobaad, naar Taler er om Valget mellem disse to Ting. Herpaa tyder da ogsaa de Oplysninger, som er givet os om den egentlige Grund til, at Kanonerne ikke maatte opstilles.

Det var de Radikale, der sagde Nej!

De Radikale vilde ikke have det. Ud fra deres forsvarshistoriske og defaltistiske Betragtninger havde de Radikale fundet ud af, at de paagældende Kystbatterier, som skulde opstilles med Benyttelse af Kanonerne fra de ophuggede Kystpanserskibe, vilde give Danmark en betydelig Magt over Øresund. Dette kunde henlede fremmede Magters Opmærksomhed paa os; derfor mente de Radikale, at man maatte foretrække at lade Kanonerne ligge paa Holmen, hvis man ikke vilde sælge dem, og saa lade København være mest muligt ubeskyttet.

Den Opfattelse nærer det radikale Venstre endnu, og derfor er der ingen Mulighed for at skabe et Forsvar for Millionbyen København, der ligger aaben for Bombardement saavel fra Luften som fra Søsiden.

Hamar.

Abonnements-Bestilling

13/10 Undertegnede bestiller herved Abonnement paa Nationaltidende 9 Kr. pr. Kvartal 3 Kr. pr. Maaned (Streg hvad De ikke ønsker)		Nationaltidende Ved Stranden 18 København K. Nr. 84
NAVN _____ STILLING _____ ADRESSE _____ Reserveret Postvæsenet:		

Kan
nedlægges
ufrankeret
i Postbrev-
kasserne

Danskene river norske fangsthytter på Grønland.

Fire nye boplasser for 160 eskimoer
oprettet på Devolds fangst-terreng
som blev annektert i 1933.

Devold-ekspedisjonen i god behold til Island.

Sent i natt løp det inn et telegram fra Hallvard Devold om at han var kommet inn i god behold til Nupur, Dyrafirdi på Island. Han gjorde også oppmerksom på at hjelpe-ekspedisjonen var unødvendig.

I formiddag er det kommet et nytt telegram til Norges Svalbard- og Ishavskontor, hvori det heter:

«Rundehorn» ankom Grønland 24. juli. Anneksjonen fornyet innen 28de. Distriktet besatt av 160 grønlendere, som efterhvert har revet våre hytter og bygget fire nye boplasser efter ordre Einar Mikkelsen. Siste 6 uker blokkert is-

baksen. Takknemlig hjelpen, nå unødvendig. Eventuell ordre, anløpe Seydisfjord gis over Vigra.»

Telegrammet er meget opsiktvekkende, og på vår henvendelse gir dosent Adolf Hoel følgende forklaring:

I 1931—33 var Finn Devold — Hallvards bror — på Sydøst-Grønland, hvor han anekterte en del distrikter til fangst. Dette blev gjort i henhold til Grønlands-overenskomsten og i full overensstemmelse med alle de bestemmelser som står i overenskomsten. En slik annekasjon bortfaller imidlertid hvis terrenget ikke har vært brukt i løpet av fem år. For ikke at rettighetene skulde gå tapt var det at Hallvard Devold reiste til Grønland i sommer hvor annekasjonen blev fornyet innen den fastsatte fristen — 28. juli.

Einar Mikkelsen er dansk inspektør for Øst-Grønland og han var i fjor kolonibestyrer i Angmagsalik. Det er også derfra at han har sendt de 160 grønlendere op til Devolds distrikt.

Saken vil nå bli innberettet til Handelsdepartementet som kommer til å overveie hvad som nå skal gjøres.

Hjelpe-ekspedisjonen som nylig drog fra Alesund med «Polaris» er kalt hjem igjen ved hjelp av radio. Skibet kan antagelig ventes tilbake til Alesund i løpet av morgendagen.

Når Hallvard Devold ikke har telegrafert tidligere, skyldes det at han bare har raionmottager ombord og ikke noen sender.

Så fort han kom til Island har han altså sendt sitt telegram.

Aftenposten m. 574
13 okt. 1938.

DEVOLD-EKSPEDISJONEN blev stoppet av isbaksen i 6 uker.

Norske hytter i Skjoldungen-distriktet revet av 160 eski-moer — fire nye boplasser bygget efter dansk opdrag.

Hallvard Devold i baugen på robåten i Myggbukta, da årets første båt «Polarbjørn» kom dit 1932.

DOSENT HOEL opplyser på henvendelse fra Norsk Telegrambyrå at Svalbardkontoret har mottatt følgende telegram fra Devold:

«Rundehorn» ankom Grønland 24. juli. Anneksjonen fornyet innen 28. Distriktet besatt av 160 grønlandere som efterhvert har revet våre hytter og bygget fire nye boplasser efter opdrag Einar Mikkelsen. Siste 6 uker blokkert isbaksen. Takknemlig hjelpen, nu nødvendig. Eventuell ordre anløpe Seydisfjord gis over Vigra.

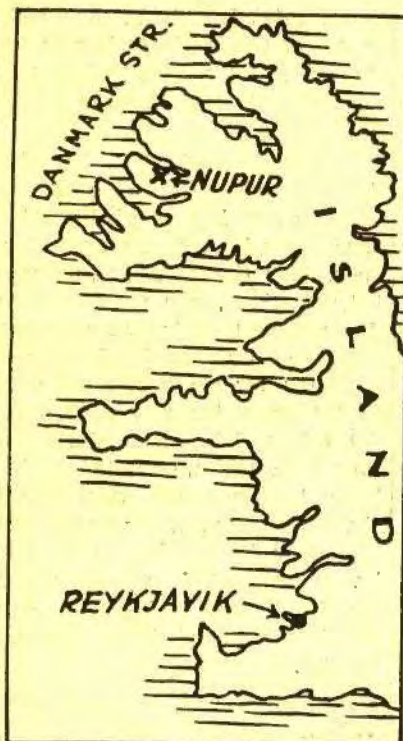
Den i telegrammet omtalte annekseksjon refererer sig til den annekseksjon som Finn Devolds ekspedisjon foretok i 1931—33, forteller dosen-ten. Devold reiste hjem i 1933, og hvis annekseksjonen ikke fornyes innen fem år er gått, blir den fri. Hyttene blev hjemsoekt siste gang 28. juli 1933, og annekseksjonen er alt-så foretatt innen fristens utløp. De boplasser danskene har anlagt i distriktet, er bygget efter opdrag av Einar Mikkelsen, som er en slags inspektør for Øst-Grønland.

Det er på hjemturen Devolds ekspedisjon er blitt opholdt i isbaksen i hele seks uker

«Polaris» kalt tilbake.

«Rundehorn» kan være i Ålesund om 5—6 dager.

Aftenposten hadde i formiddag en samtale med Ishavsreder Martin Karlsen og spurte om «Po-

Kartet viser stedet Nupur, som Devold-ekspedisjonen er kommet til på Island.

laris» var blitt kalt tilbake. Svaret lyder:

— Skuten blir kalt tilbake i formiddag og tilbakekallelsen sendes til skuten over Ålesund Radio i den faste forbindelsestiden kl. 12.20. Jeg antar skuten er kommet til Færøene — den gikk jo fra Ålesund tirsdag ettermiddag. «Rundehorn» tar nok inn både bunkers og proviant i Nupur på Vest-Island, og drar vel da videre snarest mulig — antagelig allerede idag. Skibet kan vel da være hjemme i løpet av 5—6 dager.

Hallvard Devold — fotografert med en hundehvalp på Øst-Grønland sommeren 1932.

svarete. Og Norges Bank var et publikum mot å ta imot mynter som ikke er gyldig betalingsmiddel.

Arabere i kamp med britiske fly

Dramatisk episode på veien mellom Jerusalem og Hebron

Fra Aftenpostens korrespondent.

Jerusalem, 18. oktober.

BADE I BRITISKE OG JØDISKE KRETSER trodde man at opprør bevegelsen hurtig vilde falle sammen når den møtte alvorlig motstand fra britiske tropper. Nu har man måttet revidere denne oppfatning, og blandt folk som er fortrolig med forholdene i Palestina, er det nu den almindelige mening at det vil bli et meget langt lerret å bleke gjenoprette ro og orden. Araberne er nemlig usedvanlig vel organiserte langt bedre enn for to år siden, og man står overfor en bevegelse som har nasjonal karakter, og som har hele bondebefolkningen bak sig.

På veien mellom Jerusalem og Hebron blev en britisk patrulje igår ble skutt av arabere. Patruljen tilkalte hjelp pr. trådløs og to britiske fly oppstod kampen mot araberne. Et av flyene måtte nødlande tidlig under kampen. Det annet fly drepte eller såret 9 arabere, og den overfallede patrulje drepte 4 arabere. Hvor store samlede tap engelskmennene hadde får man ikke vite.

I Haifa blev idag fire jøder såret, da det blev kastet en bombe mot en lastebil.

I Jerusalem fant man imorges en av de ledende arabere skutt.

Tsjekkoslovakias land

Hvis alle krav tvinges igjennem er det t bestå som selvstendig økonomisk enhet,

Fra Aftenpostens korrespondent. at det skal holdes folkeavstemning i en rekke distrikter, som det ut-

Hallvard Devold i baugen på robåten i Myggbukta, da årets førstebåt «Polarbjørn» kom dit 1932.

D OSENT HOEL opplyser på henvendelse fra Norsk Telegrambyrå at Svalbardkontoret har mottatt følgende telegram fra Devold:

«Rundehorn» ankom Grønland 24. juli. Anneksjonen fornyet innen 28. Distriktet besatt av 160 grønlendere som efterhvert har revet våre hytter og bygget fire nye boplasser efter ordre Einar Mikkelsen. Siste 6 uker blokkert isbaksen. Takknemlig hjelpen, nn usødvendig. Eventuelt ordre anløpe Seydisfjord gis over Vigra.

Den i telegrammet omtalte annekasjon refererer sig til den annekasjon som Finn Devolds ekspedisjon foretok i 1931—33, forteller dosenten. Devold reiste hjem i 1933, og hvis annekasjonen ikke fornyes innen fem år er gått, blir den fri. Hyttene blev hjemsoekt siste gang 28. juli 1933, og annekasjonen er altså foretatt innen fristens utløp. De boplasser danskene har anlagt i distriktet, er bygget efter opdrag av Einar Mikkelsen, som er en slags inspektør for Øst-Grønland.

Det er på hjemturen Devolds ekspedisjon er blitt opholdt i isbaksen i hele seks uker

«Polaris» kalt tilbake.

«Rundehorn» kan være
i Ålesund om 5—6 dager.

Aftenposten havde i formiddag en samtale med Ishavsreder Martin Karlsen og spurte om «Po-

Fru Halvard Devold.

Kartet viser stedet Nupur, som Devold-ekspedisjonen er kommet til på Island.

laris» var blitt kalt tilbake. Svaret lyder:

— Skuten blir kalt tilbake i formiddag og tilbakekallelsen sendes til skuten over Alesund Radio i den faste forbindelsestiden kl. 12.20. Jeg antar skuten er kommet til Færøene — den gikk jo fra Alesund tirsdag ettermiddag. «Rundehorn» tar nok inn både bunkers og proviant i Nupur på Vest-Island, og drar vel da videre snarest mulig — antagelig allerede idag. Skibet kan vel da være hjemme i løpet av 5—6 dager.

Ekspedisjoner som «Rundehorn»s burde absolutt ha radio, sier redere. Det vilde spare en masse penger og bortkastet tid og engstelse. Alle våre båter — de som mine svogrer og jeg har — 8—9 stykker — er nu utstyrt med radio. Det koster — det er så, men kunde Staten gi avkall på den høie tollen for skibsradio, vilde fangst- og fiskeflåten være meget godt hjulpet. Det står mange fartøier igjen, som burde ha radio. Det lønner sig sikkert i det lange løp å installere radio — en må følge med tiden.

Forrest side 2, spalte 4.

Hallvard Devold — fotografert med en hundehvalp på Øst-Grønland sommeren 1932.

publikum mot å ta imot mynter som ikke er gyldig betalingsmiddel.

Arabere i kamp med britiske fly

Dramatisk episode på veien mellom Jerusalem og Hebron

Fra Aftenpostens korrespondent.

Jerusalem, 13. oktober.

BADE I BRITISKE OG JØDISKE KRETSEr trodde man at oprøret bevegelsen hurtig vilde falle sammen når den møtte alvorlig motstand fra britiske tropper. Nu har man måttet revidere denne oppfatning, og blandt folk som er fortrolig med forholdene i Palestina, er det nu den almindelige mening at det vil bli et meget langt lærret å bleke gjenoprette ro og orden. Araberne er nemlig usedvanlig vel organiserte langt bedre enn for to år siden, og man står overfor en bevegelse som har nasjonal karakter, og som har hele bondebefolkningen bak sig.

På veien mellom Jerusalem og Hebron blev en britisk patrulje igår b
skutt av arabere. Patruljen tilkalte hjelp pr. trådløs og to britiske fly op
kampen mot araberne. Et av flyene måtte nødlande tidlig under ka
pen. Det annet fly drepte eller såret 9 arabere, og den overfalne patru
drepte 4 arabere. Hvor store samlede tap engelskmennene hadde får m
ikke vite.

I Haifa blev idag fire jøder såret, da det blev kastet en bombe ned på en lastebil.

I Jerusalem fant man imorges en av de ledende arabere skutt.

Tsjekkoslovakias land

Hvis alle krav tvinges igjennem er det t
bestå som selvstendig økonomisk enhet,

Fra Aftenpostens korrespondent.

London, 13. oktober.

Kartet med grensene for den 5. og siste sone av sudeterområdene, som ifølge den internasjonale kommisjons bestemmelse er blitt avstått til Tyskland uten folkeavstemning, og som blev besatt av tyske tropper for tre dager siden, er kommet til London. Grensene er antydnet på det kart, som blev offentliggjort i Aftenposten igår aftes. Sydvest har Tyskland fått litt mindre enn det Hitler krevet i Godesberg-memorandumet. I nord derimot har Tyskland fått mere enn Hitler krevet i sitt ultimatum.

Hvis kommissionen nu bestem-

at det skal holdes folkeavstemning i en rekke distrikter, ser det ut til at endog Prag-regjeringens vers frykt vil gå i oppfyllelse, skriver Daily Telegraphs diplomatiske medarbeider; meget vil dog selvfølgelig avhenge av de forhold hvorunder folkeavstemningen finner sted. Hvis Tyskland får flertall i alle disse områder, vil det komme til å beherske alle kommunikasjoner mellom Bøhmen i nord og Mähren i syd. Kartet viser at Tyskland har fått medhold i alle sine krav, og følgen

Idun Største norske
livs-
forsikringselskap

DEVOLD- ekspedisjonen.

(Forts. fra 1. side.)

Om så er det jo en stor betryggelse for alle parter.

Fru Hallvard Devold om den uhyggelige ventetiden.

Vilde nødig bli kalt «torskehau» av sin mann, og ventet i det lengste med hjelpe-ekspedisjonen.

Aftenposten har hatt en samtale med fru Hallvard Devold i dagens gledelige anledning.

— Det har været en grusom tid, forteller fruén, det tilstår jeg så gjerne nu, da det er over. Jeg var redd for å gjøre noget med henstilling om undsetningsekspedisjon på et for tidlig tidspunkt. Jeg vilde nødig bli kalt for «torskehau» av min mann, når han kom hjem. For jeg håbet jo i det lengste at alle de 18 ombord vilde vende helskinnet hjem. Før han reiste sa han at han vilde være hjemme i de første dagene av september, og jeg ventet til 1. oktober før jeg satte mig i forbindelse med statsmyndighetene. Gamle, trenede Ishavsfolk mente absolutt at der burde sendes undsetningsekspedisjon. Mange av de 18 ombord har jo familie her, og det har været daglige spørsmål fra alle kanter om nytt fra «Rundehorn». Mens min mann har været borte, har jeg hatt hans post her ved O. A. Devold Sønners fabrikk i Langevåg. Telefonen har næsten ikke stått. En del av de ombord i «Rundehorn» har familie her ved fabriken også. Når det har været nyheter om undsetningsekspedisjonen eller annet, har jeg slått op plakater her. Jeg har hatt utallige konferanser med Ishavsfolk, Alesund radio o. s. v. — det har været nok å bestille denne tiden.

— Har De hørt noget mere fra Deres mann?

— Han telegraferer: Alt vel Det gjorde han da han var med Riiser-Larsen sydpå i 1933 også — da de to og Kjellbotn holdt på å omkomme på isbarrieren. Den gangen måtte jeg vente 6 uker på hans hjemkomst — denne gangen tar det forhåpentlig ikke mere enn 6 dager.

*

Det som alle gikk og håbet på skulde skje, er skjedd: fiskedampere «Rundehorn» av Alesund med

samtidig til Trondheim med hurtigruten fra Narvik. Sommer har forklart at han var med den tyske malmått «Hödur» som kom til Narvik 3. september, og at han rømte fra skibet av frykt for å bli angitt fordi han hadde fortalt historien om undervannsbåten som sank. Kackac påstår at han også var med «Hödur», men dette skal ikke være riktig efter hvad politiet har fått opplyst fra annet hold. Det er mere sannsynlig at han er kommet til Narvik over grensen fra Sverige. Han skal iallfall ha opholdt sig i Sverige en tid og herom foretar politiet nu undersøkelser hos de svenske myndigheter.

Kackac har anmeldt en annen tysker, Lehmann, som tirsdag

sin 18 mann store besetning er kommet tilrette efter et par-tre ukers uvisshet. Det er glede, særlig i Alesund og på Sunnmøre idag. Undsetningsskibet «Polaris» kan heldigvis gjøre vnderreis.

Hallvard Devold, som er leder av «Rundehorn»-ekspedisjonen, er selv fullbefaren ishavsman med årrekkers ophold på Grønland og Svalbard, dyktig fangstmann og radiotelegrafist, en hardhaus som har utstått vriene turer og mange og lange overvintringer. Både på Grønland og Svalbard har han ligget og «passet på været» for Meteorologisk Institutt og skaffet oss beskjed om stormene som senere skulde nå våre kyster.

I 1931 var han med på okkupasjonen av Eirik Raudes Land — han opholdt sig dengang i Myggbukta og var av den norske stat utstyrt med politimyndighet. Da Hallvard Devold hadde lest ved Ragna Nielsens skole et par måneder, gikk han over til Handelsgymnasiet og etterpå tok han statsøkonomisk eksamen. Så blev det en jobb i en bank, men der pratet folk bare sport, fortalte Devold engang, så der sluttet han. Halvannet år var han så på Haldeobservatoriet, sammen med broren Finn, som nu er ute med «Polaris», lå han 1923—24 på Quade Hook på Svalbard, året efter var han i Ny-Alesund som radiotelegrafist i forbindelse med Roald Amundsens ekspedisjon med Dornier-Wal-flyene, året deretter på storm- og tåke-øya Jan Mayen, så blev det Grønland noen år, derefter Kapp Linne på Svalbard, en avstikker til Antarktis med kaptein Riiser-Larsen følger så, endelig noen år hjemme i Norge og i sommer stakk han så avsted til sitt ishavs igjen — til Syd-Øst-Grønland, hvor han mente det skulde være fine fangster å gjøre når det gjalt røye — en fiskesort, fangstfolkene kaller Grønlands-laks.

På den siste ekspedisjonen vilde Devold som gammel radiotelegrafist og Ishavsman mere enn gjerne hatt med radio, men den falt for dyr. Når folket vestpå drar ut på fangsttur har de ingen rik finansier til å ordne op i sakene. De greier sig gjerne selv så godt de kan, men «Rundehorn»-ferden har lært oss at det nok tross alt lønner sig å ha med radio så en kan varsle de hjemme om noget skulde stå på. Hvis Staten gav slipp på tollen på skibsradio til fangst- og fiskerflåten, vilde uhyre meget være vunnet. Da kunde det bli overkommelig å anskaffe sig den høist påkrevde radio — til sikkerhet for mange menneskers liv, til sikring av fartøi og last, til beroligelse for de som sitter hjemme og venter når tiden for ekspedisjonens avslutning måtte være utløpet. Det vilde være til gagn for alle — ikke minst for Staten som vilde slippe utgiftene til undsetningsekspedisjoner.

Undertegnede.

inne i hytte

når det er satt o

Men selvskudd i

Som meddelt har et selvskudd i en hytte i Aker igår natt, tilhørende ingen ringere enn redaktør Tranmæl, foranlediget at to personer omgående er blitt arrestert.

Efter hvad vi får opplyst på sakkyndig hold er selvskudd i hyttene rundt om i Aker blitt en nokså almindelig beskyttelse mot uvedkommende. Imidlertid er ikke selvskudd farligere enn at hvem som helst kan kjøpe det i hvilken som helst våbenbutikk uten polititillatelse eller formaliteter overhodet.

En ekspert på området opplyser at der kan være forskjellige slags selvskudd. Noen avfyrrer bare et løst skudd som smelter kraftig, men uten å ramme nogen, eftersom patronen som benyttes er en almindelig haglpatron, som istedenfor hagl er fylt med filt, som ikke gjør nogen skade. Disse skudd er bare beregnet på å skremme. Men så er der også nogen som benytter farligere ammunisjon, og ingen vet naturligvis hvad den hjemmelagede ammunisjon kan by på av overraskelser for en uheldig innbruddstyv. Om lovligheten av å anvende slike patroner tør vår hjemmelsmann intet ha uttalt, men sikkert er det at uvedkommende som trenger sig inn i andres hytter nu til dags aldri kan være sikre på hvad som venter dem.

Selve den mekaniske innretning ligner på sett og vis et gevær. Det består av et løp, og på løpet er en fjær og en krok hvor man fester en snor. Når tingesten er anbragt på behørig måte, går skuddet av ved den minste berøring av snoren.

Det er i denne forbindelse verd å minne om en annen og mindre brutal form for selvskudd, nemlig det fotografiske selvskudd. Det fotograferer tyven, og billedet blir det beste bevismateriale man kan ønske sig. Det er mange som mener at drevne innbruddstyver heller vil ha et forholdsvis ufarlig enn smertefullt skudd i leggen, enn å etterlate sig et portrett til bruk for politiet.

VÆRET IMORGEN, LETTER

7 mm. nedbør i Oslo siste dogn, siste 30 dogn 157 mm. (norm. 61). Lufttrykk kl. 8: 1002.4 mb. (751.9 mm.). Maks.temp. igår 13.0 gr., min.temp. inatt 5.2 gr., morgentemp. idag 6.4 gr. (norm. 4.3). Morgentemperatur på Tryvasshøgda 4.0 gr. C.

Et regnvær har passert det østnordlige inatt og ligger nu over Jotunheimen og Dovrefjell, den nordlige del av Østlandet og og Syd-Sverige.

Et nytt regnvær beveger sig hurtig mot østnordost over De Britiske Øer. Det vil komme inn over Østlandet til natten.

Værvarsler gjeldende inntil fredag eftermiddag:

Jyske Rev, Skagerak, kysten Lindesnes-Lillesand: SW liten kuling. Regn inatt. Fredag morgen omslag til stiv W kuling. Regnbyger.

Indre Agder, kysten Lillesand-Stavern, ytre Oslofjord: Økning til liten kuling mellom SW og W. Regn inatt. Regnbyger fredag.

Telemark, Østlandet med Oslo: Bris

mellom S og SW. Regn inatt. Utpå fredag W bris. Lettere vær. Dovrefjell: Skiftende, senere SW bris. Noget regn.

